

СТАНОВИЩЕ

от

проф. днк Мария Антонова Шнитер

Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“

за материалите, представени за участие в конкурс за заемане
на академичната длъжност ‘професор’
по професионално направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата
за нуждите на катедра „Етнология“ на ИФ в СУ „Св. Климент Охридски“

Във връзка с конкурса за ‘професор’ в професионално направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата /Етнография – Политическа етнология/ – ДВ, 65/ 16. 08. 2019 г., и в съответствие с взетото решение от НЖ (протокол 1/24.10.2019 г.), съм натоварена да изготвя следното становище:

1. *Общо представяне на процедурата и кандидата*

Предмет:

В определения от закона срок единственият кандидат за заемането на академичната длъжност доц. днк Веселин Иванов Тепавичаров е представил комплект документи, който включва всички изискуеми компоненти и е изготвен в съответствие с условията на чл. 115, ал.1 и 2, включително на минималните национални изисквания и допълнителните изисквания на СУ „Св. Климент Охридски“.

В конкурса доц. днк Веселин Тепавичаров представя общо 19 научни публикации, от тях 1 монография, издадена след придобиването на научната степен „доктор на науките“ (2016 г.), и 9 студии и 9 научни статии, всички публикувани след неговата хабилитация (2000 г.). Представените научни статии се разпределят както следва: 3 са публикувани в реферирани и индексирани периодични издания (Web of Science), други 6 – в нереферирани списания с научно рецензиране или в редактирани колективни томове. Деветте студии също са публикувани в различни нереферирани издания. Две от публикациите са в съавторство, като липсват приложени протоколи за разпределяне на научните приноси между авторите. Общо три от публикациите са на английски, а една е в чужбина (СМакедония).

Представена е и справка за участието на кандидата в общо 42 научни форума за периода 1994-2019 г., но не става ясно каква част от тях вече са „употребени“ в наскоро проведената процедура за присъждане на научната степен „доктор на науките“, а и не е указано кои от тях са публикувани и къде. В периода 2009-2016 г. кандидатът е участвал като член на екипа или като ръководител в 11 научни и научно-приложни проекта, един от тях – финансиран от ЕК.

Ръководител е на 4 докторски и 5 дипломни работи за периода 2010-2018 г.

Познавам В. Тепавичаров почти две десетилетия и съм имала възможност да проследя неговото израстване като академичен учен, като преподавател и не на последно място – като университетски администратор. Участието му в обявения конкурс за професор е логичен етап от неговото личностно развитие и напълно естествен финал на една многогодишна кариера.

2. Обща характеристика на дейността на кандидата

Представената за рецензиране научна продукция на кандидата може да бъде разгледана в два основни тематични кръга. На първо място това е реабилитационният труд („Носталгията по социализма в България“, С., УИ „Св. Климент Охридски“, 2019) и свързаните с него статии и студии (№№ 2,3,4,5, 2а,3а и 7 в представения списък). Обща черта на тази група трудове е тяхната остра актуалност, поставяща ги на моменти на границата между научния анализ и публицистиката. В поредицата от статии по темата и особено в реабилитационния труд е дадено убедително доказателство, че антропологията не е (и не бива да бъде) ангажирана само с изследване на „традицията“, на миналото, на (материалното и нематериалното) културно наследство. Политическата антропология по начина, по който я практикува В. Тепавичаров, е „наука за живия човек“, която се опитва да улови, съхрани и разгълкува смисъла на случващото се още веднага, по горещите следи на събитията. Разбира се, този подход е донякъде рисков, защото поставя изследователя в изключително трудната ситуация да се дистанцира от собствените си политически пристрастия, за да подходи обективно към анализирания обект. Дистанциране, която понякога е невъзможно, а може би и не винаги е необходимо (авторът неведнъж ясно заявява своята гражданска позиция). Независимо от тези уговорки бих казала, че направеното от В. Тепавичаров ще остане в българската наука като живо свидетелство за случилото се у нас в последните десетилетия

на XX и в началото на XXI век – с богатството на събрания и обработен теренен материал, с многообразието на приложените теоретични подходи и изследователски парадигми.

Втората група изследвания на кандидата са тематично по-разнообразни и отразяват широтата на неговите научни интереси през последните две десетилетия. Тук заслужават специално внимание публикуваните в последно време негови изследвания в областта на образователните политики (№№ 2, 3, 6 в приложения списък), които очевидно свидетелстват за една нова насока на неговата работа, свързана с прилагането на етнопедагогически подходи в училище – подход актуален и безспорно наложително необходим в съвременната обществена ситуация. Останалите материали, предложени за обсъждане, допълнително обогатяват образа на В. Тепавичаров като утвърден учен с разпознаваем изследователски профил и със „запазен периметър“ на научните търсения.

3. Оценка на личния принос на кандидата

Огромната част от представените за оценяване материали в настоящата процедура са оригинален авторски принос на кандидата и изразяват не само неговата научна зрелост, но и – което понякога е дори по-важно – гражданската му позиция.

Това се доказва и от научния „отзвук“ на неговите изследвания – забелязаните и посочени в приложенията 15 цитирания са предимно в български научни издания (със само едно изключение), но те са свидетелство за мястото, заемано от В. Тепавичаров в българската научна общност.

4. Критични забележки и препоръки

Като се имат предвид сериозните научни приноси на кандидата за заемане на академичната длъжност „професор“, бих препоръчала той да насочи усилията си към постигане на все по-широка популярност на своите изследвания, като ги публикува в периодични издания, „видими“ за международната научна общност (и за съответните бази данни). Така те биха постигнали заслужено научно признание.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Документите и материалите, представени от доц. днк Веселин Иванов Тепавичаров **отговарят на всички** изисквания на Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и съответния Правилник на СУ.

Кандидатът в конкурса е представил значителен брой научни трудове, публикувани след хабилитацията му, както и изискуемия хабилитационен труд. Ще отбележа неговата „научна почтеност“ – приносите му значително надхвърлят очакваното от Закона; защитеният преди 3 години дисертационен труд за присъждане на научната степен „доктор на науките“ е сам по себе си достатъчно доказателство за това. Научната и преподавателската квалификация на доц. днк Тепавичаров е несъмнена.

След запознаване с представените в конкурса материали и научни трудове, анализ на тяхната значимост и съдържащи се в тях научни приноси, намирам за основателно да дам убедено своята **положителна** оценка и да препоръчам на Научното жури да изготви доклад-предложение до ФС на ИФ - СУ за избор на доц. днк Веселин Тепавичаров на академичната длъжност 'професор' по професионално направление 3.1. Социология, антропология и науки за културата, научна специалност Етнография – Политическа етнология.

10.11. 2019 г.

Изготвил становището:

проф. д.н.к. Мария Шнитер

(ак. дл. н. ст. име фамилия)